AMNESTY
INTERNATIONAL

Mensenrechtenontbijt in Mierlo

22 December 2011

Elk jaar worden er door verschillende Amnesty-groepen acties georganiseerd. Het mensenrechtenontbijt op zondag 11 december in Mierlo was er daar een van. Dit ontbijt, dat plaatsvond in gemeenschapshuis 't Patronaat, stond in het teken van gewetensgevangenen: er werd een groetenkaartenactie gehouden voor James Balao in de Filippijnen. Natuurlijk besteedden de deelnemers tijdens dit ontbijt ook aandacht aan de actuele Amnesty-actie voor Egypte.

Het ontbijt was toegankelijk voor alle inwoners van Geldrop en Mierlo en vormde een goede gelegenheid voor verschillende Amnesty-vrijwilligers uit de gemeente om elkaar te ontmoeten. Vrijwilligers - waaronder flexwerkers, collectanten, briefschrijvers en vrijwilligers uit de lokale groep - konden genieten van een ontbijtbuffet, een verhaal van Lisette Oosterbosch van vertelclub VerVe en muziek van het vrouwenkoor Multi(f)vocaal.

Na een woordje van de lokale groep over de gewetensgevangen, waarvan enkele foto's in de zaal opgehangen waren, kon het onderlinge gesprek beginnen. Zo kwamen de deelnemers aan het ontbijt meer te weten van elkaars motivatie. "Ik kreeg elke maand brieven van Amnesty binnen waar ik dan mijn naam op zette en deze weer op de post deed. Na een tijd vond ik het toch wel interessant om te weten aan wie ik nou precies die brieven stuurde", vertelde Kim Walraven. "Ik ben toen zelf handmatig brieven gaan schrijven naar die personen en ben zo steeds meer betrokken geraakt bij Amnesty. Uiteindelijk ben ik lid van het bestuur van de Amnesty-groep geworden."

De vrijwilligers groepsleden van Amnesty Geldrop-Mierlo vergaderen een keer in de maand bij iemand thuis. "We praten dan over nieuwe acties maar ook over een heleboel andere dingen. Zo is de groep ook op het idee gekomen om te gaan ontbijten'', zegt Kim. Jan van den Eshof is al lid vanaf 1986. "Een vriend van mij vroeg me om bij Amnesty te komen. Hij zat zelf ook bij Amnesty en hij vond Amnesty echt iets voor mij", legt hij uit. "Ik ben toen bij Amnesty gekomen en zit er nu nog bij. Wat ik heel mooi vond en waar ik hele mooie herinneringen aan heb is een actie voor een Franse leraar in Benin. Voor hem hebben we lang gevochten en met veel bloed, zweet en tranen is hij na acht jaar gelukkig vrij gekomen.''

Door Donna van Dorsser en Anne Kerkdijk, maatschappelijk stagiaires, en Franca Gilsing, redacteur Vrijspraak